Yargıtay 1. CD E.2026/2646 K.2026/4147 (20.05.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

1. Ceza Dairesi 2026/2646 E. , 2026/4147 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :Ceza Dairesi

SAYISI : 2025/2768 E., 2025/1914 K.

SUÇ : Nitelikli kasten öldürmeye teşebbüs

KARAR : Direnme

TEBLİĞNAME GÖRÜŞÜ : Bozma

Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 2. Ceza Dairesinin, 10.10.2025 tarihli ve 2025/2768 Esas, 2025/1914 Karar sayılı kararı ile Yargıtay 1. Ceza Dairesinin, 25.06.2025 tarihli ve 2024/4661 Esas, 2025/5157 Karar sayılı bozma kararına karşı verilen direnme kararının, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun (5271 sayılı Kanun) 307/4. maddesi uyarınca Dairemize gönderildiği belirlenmekle;

Bölge Adliye Mahkemesi tarafından verilen direnme kararının; 5271 sayılı Kanun'un 286/1. maddesi uyarınca temyiz edilebilir olduğu, 260/1. maddesi gereği temyiz edenlerin direnme kararını temyize hak ve yetkilerinin bulunduğu, 291/1. maddesi gereği temyiz istemlerinin süresinde olduğu, 294/1. maddesi gereği temyiz dilekçelerinde temyiz sebeplerine yer verildiği, 298/1. maddesi gereği temyiz istemlerinin reddini gerektirir bir durumun bulunmadığı yapılan ön inceleme neticesinde tespit edilmekle, gereği düşünüldü:

I. HUKUKÎ SÜREÇ

1. Ankara 6. Ağır Ceza Mahkemesinin, 15.03.2023 tarihli ve 2019/62 Esas, 2023/92 Karar sayılı kararı ile sanık hakkında kasten yaralama suçundan kurulan mahkumiyet hükmüne yönelik katılan kurum vekilinin istinaf başvurusu üzerine Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 2. Ceza Dairesinin, 16.02.2024 tarihli ve 2023/914 Esas, 2024/288 Karar sayılı kararı ile duruşmalı yapılan inceleme neticesinde aynı Kanun'un 280/2. maddesi uyarınca İlk Derece Mahkemesi kararının kaldırılması ile sanık hakkında nitelikli kasten öldürmeye teşebbüs suçundan mahkumiyet kararı verilmiş, bu kararın katılan kurum vekili ve sanık müdafii tarafından temyizi üzerine Yargıtay 1. Ceza Dairesinin, 25.06.2025 tarihli ve 2024/4661 Esas, 2025/5157 Karar sayılı ilâmı ile suç vasfının kasten yaralama olduğu gerekçesiyle bozulmasına karar verilmiştir.

2. Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 2. Ceza Dairesinin, 10.10.2025 tarihli ve 2025/2768 Esas, 2025/1914 Karar sayılı kararı ile önceki hükümde direnilmesi suretiyle sanık hakkında mağdura karşı nitelikli kasten öldürmeye teşebbüs suçundan 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 82/1-d, 35/2, 62/1 ve 53. maddeleri uyarınca 11... ay hapis cezası ile cezalandırılmasına ve hak yoksunluklarına karar verilmiştir.

II. TEMYİZ SEBEPLERİ

1. Katılan kurum vekilinin temyiz sebepleri özetle; belirlenen cezanın orantılı olmadığına, gerekçesiz olarak alt sınıra yakın ceza verilmesinin ve takdiri indirim hükümlerinin uygulanmasının hukuka aykırı olduğuna ilişkindir.

2. Sanık müdafiinin temyiz sebepleri özetle; sanığın öldürme kastının bulunmadığına ilişkindir.

III. GEREKÇE

1. Yargılama sürecindeki işlemlerin usûl ve kanuna uygun olarak yapıldığı, aşamalarda ileri sürülen iddia ve savunmaların toplanan ve dosya kapsamına göre yeterli olduğu anlaşılan delillerle birlikte gerekçeli kararda gösterilip tartışıldığı, hükme esas alınan ve reddedilen delillerin açıkça gösterildiği, hükme esas alınan adli raporların yeterli olduğu, dosya tekemmül ettirilerek karar verildiğinden eksik incelemenin bulunmadığı, eylemin sanık tarafından gerçekleştirildiğinin saptandığı, takdiri indirim hükümlerinin Mahkemenin takdir yetkisi kapsamında, yasal ve yeterli gerekçelerle uygulanmasına karar verildiği anlaşıldığından, ileri sürülen temyiz sebeplerinin incelenmesinde hükümde bozma nedeni dışında hukuka aykırılık bulunmamıştır.

2. Mağdur ile sanığın resmi nikahlı eş oldukları, aralarında uzun süredir sanığın mağduru kıskanması nedeniyle anlaşmazlık bulunduğu, olaydan iki gün önce de bu anlaşmazlık nedeniyle yaşadıkları tartışma sonrasında mağdurun eline aldığı bıçağı kendi karnına batırdığı, sanığın mağdurun elinden bıçağı alarak kendisine daha fazla zarar vermesine engel olduğu, mağdurun yaralanması nedeniyle hastanede tedavi altında olduğu süreçte sanığın mağduru ziyaret ettiği, mağdurla ve mağdurun sağlık durumu ile ilgilendiği, 23.01.2019 günü sanığın yine mağduru ziyarete gittiği, mağdura "sen beni seviyor musun"

diye sorduğu, mağdurun da "sen bana güvenmiyorsun" diye cevap vermesi üzerine sanığın elindeki bıçağı gelişigüzel sallayarak mağdurun anterior ön aksiller çizgi omuz ekleminin yaklaşık 4 cm inferiorunda yaklaşık 2.5 cm kesi olacak şekilde yaraladığı, ... Adli Tıp Şube Müdürlüğü raporuna göre mağdurun yaralanmasının kişinin yaşamını tehlikeye sokan bir durum olmadığı ve kişi üzerindeki etkisinin basit tıbbi bir müdahale ile giderilebilecek ölçüde hafif nitelikte olduğunun bildirildiği olayda, sanık ile mağdur arasında anlaşmazlık bulunmakta ise de bu anlaşmazlığın husumet boyutunda olmaması, taraf ve tanık beyanları ile doğrulandığı üzere olaydan bir kaç gün önce mağdur kendisini bıçakladığı sırada sanığın mağdurun elinden bıçağı alarak eylemine devam etmesine engel olması, öldürmek niyetinde olan bir insanın böyle bir davranışta bulunmasının beklenemeyecek olması, mağdurdaki yaralanmanın niteliği ve hayati tehlike oluşturmaması, darbe sayısı ve şiddeti birlikte değerlendirildiğinde, eylemine bağlı olarak ortaya çıkan kastının öldürmeye yönelik olduğuna dair her türlü şüpheden uzak, kesin ve inandırıcı deliller bulunmayan sanığın "kasten yaralama" suçundan cezalandırılması yerine, suç niteliğinde yanılgıya düşülerek, yazılı biçimde "nitelikli kasten öldürmeye teşebbüs" suçundan hüküm kurulması hukuka aykırı bulunmuş, Mahkemenin direnme kararı yerinde görülmemiştir.

IV. KARAR

Gerekçe bölümünün (2) numaralı paragrafında açıklanan nedenle direnme kararı yerinde görülmediğinden Yargıtay 1. Ceza Dairesinin, 25.06.2025 tarihli ve 2024/4661 Esas, 2025/5157 Karar sayılı bozma kararının, Tebliğname'ye uygun olarak, üye ...'ın suç vasfının nitelikli kasten öldürmeye teşebbüs olduğuna ve bu nedenle hükmün onanmasına karar verilmesine ilişkin karşı oyu ve oy çokluğuyla DÜZELTİLMESİNE YER OLMADIĞINA,

Dava dosyasının, 5271 sayılı Kanun'un 307/4. maddesi gereğince direnme kararını incelemek üzere Yargıtay Ceza Genel Kuruluna GÖNDERİLMESİNE,

20.05.2026 tarihinde karar verildi.

K A R Ş I O Y

Yapılan yargılamaya ve incelenen dosya kapsamına göre, hakkında daha önce aralarında ... Prof. Dr. ... Sağlığı ve Sinir Hastalıkları Hastanesinin de bulunduğu çeşitli sağlık kurumlarında verilen "atipik psikoz" ve "delüzyonel bozukluk" biçiminde psikiyatrik tanılar bulunan ancak .... İhtisas Kurulu ile Adli Tıp Birinci Üst Kurulu tarafından cezai ehliyetinin tam olduğu belirtilen sanığın ileri derecede kuşkucu kişilik yapısıyla kendisini başkalarıyla

aldattığını ileri sürdüğü

19 yıllık eşi mağdur ... ile bu nedenle sık sık tartıştığı, bu gerilim ve geçimsizliklerin sonucu olarak mağdurun olay tarihinden iki gün önce "senin kıskançlıklarından bıktım artık" diyerek mutfaktan aldığı bıçakla kendi kendini karın bölgesinden hayati tehlike oluşturacak biçimde yaraladığı ve hastanede tedavi altına alındığı, olay günü yanına aldığı suçta kullanılan bıçakla eşi olan mağduru tedavi gördüğü hastanede ziyarete gelen sanığın yine kıskançlık ve aldatma meselesinden çıkan tartışmada, hasta yatağında yatmakta olan mağduru bıçakla sol göğüs bölgesinden yaraladığı, ikinci kez hamle yaparak bıçağı mağdura saplamak istediği sırada odada refakatçi olarak bulunan tanık ...'nin kendisine müdahaleye çalıştığı ancak gücü yetmeyince bağırarak yardım istemesi üzerine sesleri duyan hastane temizlik görevlisi tanık ...'nin odaya girerek sanığı tuttuğu ve bıçakla yeni darbeler vurmasını engellediği anlaşılan olayda; mağdur ...'ın sanığın bıçaklı saldırısı sırasında kendisini savunabilecek durumda olmadığı, sanığın saldırısı neticesinde mağdurun anterior sol aksiller çizgi omuz ekleminin yaklaşık 4 cm inferiorunda 2,5 cm'lik kesi oluşacak, yaşamsal tehlike yaratmayacak ve basit tıbbi müdahaleyle giderilebilecek şekilde yaralandığı, her ne kadar bu yaralanma ölümcül nitelikte değilse de, suçta kullanılan bıçağın elverişliliği, hedef alınan vücut bölgesi ve özellikle de sanığın eylemini devam ettirme iradesine olay tanıklarının aktif müdahalesinin engel olması nazara alındığında sanığın ortaya çıkan kastının öldürmeye yönelik olduğu ve suça konu eylemi nedeniyle 5237 sayılı Kanun'un 82/1-d ve 35. maddeleri uyarınca Bölge Adliye Mahkemesince yapılan kabul ve uygulamanın yerinde olduğu ve bu itibarla hükmün onanması gerektiği, düşüncesinde olmam nedeniyle sayın çoğunluğun suç vasfının kasten yaralama niteliğinde olduğu yönündeki direnmeyi yerinde görmeyen görüşüne iştirak etmiyorum.